

DENISAS KOLOMYCKIS

GEDIMINO PROSPEKTO IR VILNIAUS
GATVĖS SANKRYŽOJE. TEN YRA TAS
PASTATAS SU BOKŠTELIU.

BOKŠTELĮJE GROJO KVINTETAS.
SUNKU BUVO SUSIGAUDYTI,
IŠ KUR SKLINDA MUZIKA.

O AŠ ŠOKAU GATVĖJE,
STABDŽIAU
AUTOMOBILIUS.

Išliuogdavau į taksį,
išsirisdavau per kitas
duris, mikliai išvengdavau
taksistų sugniaužtų kumščių.

SUSIRINKO MINIA
ŽMONIŲ, GAL KOKS
TŪKSTANTIS ŽIŪROVŲ.
Kažkas iškvietė
policiją.

Testai neigiami. Svaigalų nevartojęs.
Tai ko išsidirbinėji?

Taip mes
išreiškėme
norą sustabdyti
konsumeristinį
lėkimą.

Plastiniais judesiais
bandžiau atliepti akimirkos
džiaugsmą ir grožį.

KĄ TAIP?

Va, protokolas. Čiuošk, kad
nematytčiau.

PROTOKOLAS DĖL VIEŠOSIOS
TVARKOS PAŽEIDIMO
Sulaikymo priežastis - plastiniais
judesiais reguliavo eismą.

Tą naktį galvėje tarp žiūrovų buvo ir Jonas. Sakė, kad nieko panašaus nesitikejo pamatyti ir kad aš esu pats geriausias Lietuvos performansų meistras.

TU PRIVALAI ATVAŽIUOTI Į NIUJORKĄ!

TAIP IR PADARIAU. PO POROS MĖNESIŲ IŠSKRIDAU PAS JONĄ. IR TUO ABSOLIUČIAI DIDŽIUOJUOSI, NES MANO GYVENIMAS APVIRTO AUKŠTIN KOJOM, APSISUKO 360 LAIPSNIŲ.

PIRMAS SKRJDIS PER ATLANTĄ!

STEBUKLINGA KELIONĖ. TURĖJAU JUOSTINĄ FOTOPARATĄ, FOTOGRAFAVAU DEBESIS, MAČIAU ISLANDIJĄ IŠ DANGAUS. NEŠTIKĖTINA!

NUSILEIDAU JFK
ORO UOSTE.

PARAŠIAU MYGTUKINIŲ TELEFONU:
ATSKRIDAU.

ATSAKĖ: SĖSK Į TAKSĪ
IR ATVAŽIUOK.

JŪS NIEKO PRIEŠ, JEI MŪSŲ
POKALBĮ BRĄŠYSIU? ČIA TOKS
MANO MENINIS PROJEKTAS.
„FILMAI AKLIESIEMS“ VADINASI.

Kaip židmu.
Žinoma. Aš
ir pats prie
meno.

O TEN JAU LAUKĖ
IR VYNAS, IR SŪRIS.

MAN PAKLOJO
LOVĄ TARP
KNYGŲ.

TAIP IR
APSIGYVENAU.
LYG
BIBLIOTEKOJE.
BUVO
NUOSTABU.

Ir štai geriausias
Lietuvos performansų
meistras Nijjorke!

Tą patį vakarą nuėjom į Chinatown.
Kartu su, kaip Jonas pristatė,
geriausia Kinijos fotografe.

PAVALGIUS JONAS SAKO, KAD TUOJ ČIA BUS PERFORMANSAS.

ATSISKAITOM, IŠEINAM, NĖ AKIMIRKOS PAGALVOTI.

JONAS IŠSITRAUKIA KAMERĄ: PRADĖK.

Gerai,
važiuojam.

JUNGIAU KLASIKINIO BALETO IR ŠIUOLAIKINIO ŠOKIO JUDESIOUS. JOKIŲ RIBŲ,
TIK LAISVĖ IR POLĖKIS. KAI PATS DARAI, VIS

KVESTIONUOJI SAVE, O DABAR

JONAS STUVI IR FILMUOJA.

JIS SAKĖ, KAD PAVYKS, ŽAIDIMO
TAISYKLĖS AIŠKIOS.

Vėliau Jonas parašė
atsiliepimą. Jis taip
darydavo, kai
peržiūrėdavo savo
draugų filmą ar
perskaitydavo knygą.
Tarkim, kokiam „New
York Times“ apie filmą:
„That was shocking;
Five out of five stars.“

O ŠĖKART APIE MANE:
SAVO PUSLAPYJE
„365 DAY PROJECT“:

Šis vaikiną rizikavo – naktis

Kinų kvartalo gatvė je –

automobilai pypsi – jis

buvo ten, šokė jas, sto jęs

prieš Niu jorko eismą!

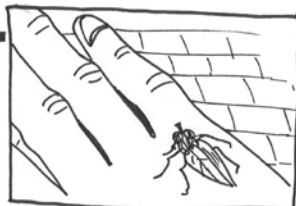
Neįtikėtiną reginį! –

Jonas Mekas

„365 Day Project“ – Jono Meko internetinis dienoraštis, kuriuo jis dalijosi 2007m, kasdien ikeldamas
į savo svetainę naują filmuką. Iš viso buvo parodyta 38 valandos vaizdo medžiagos:
Meko gyvenimo Bruklinė ir tais metais įvykusių jo kelionių akimirkos.

Pakartojome tą daugybę kartų
Niujorke, Londone, Paryžiuje...
Jonas vis kažką parašydavo,
pakomentuodavo. Tuo metu

jokio instagramo nebuvo, Jonas – absoliutus vizionierius.
Jis buvo sugalvojęs pildyti savo vaizdo dienoraštį 1001 dieną.
Bet užkniso tas kasdieninis medžiagos kėlimas.
Tai aš pratęsiau. Taip gimė „1001 Dance story“:

trumpi vaizdo klipai apie šokį
(gali matytis tik ranka
ar šėšelis, wairiai).
Šoku tik aš.

KĄ DAR
VEIKEI
NIUJORKE?

be practical,
study, work...
but I like
long walks
& rain---

(„Jis stovi dykumoje,
skaičiuodamas savo
gyvenimo sekundes“,
1985)

Galėjau daryti, ką noriu. Daugiausia
laiko skyriau Jono filmų žiūrėjimui.

Atsisėdu ir žiūriu. Atsidėjęs,
nuoširdžiai. Nuo ryto iki vakaro. Su
pietų pertrauka, su vyno pertrauka.
Vakarais išeinu į muziejus ar į kino
peržiūras, susitinku su draugais.

ĪSIKĀPĒI IŠ TU VISU PAŽIŪRĒTU FILMU?

Po mokyklos man rašymas buvo katorga.
O per Jono filmus atsivėrė suvokimas, kad galima rašyti apie viską, kaip jausti, tai lieka kaip intencija ir sentencija, kaip dokumentacija, poetinė kalba, galima pasakoti nesusijusius dalykus: laiptai į viršų palei medinę tvorą dangun nukritus žemė atsiveria tan tan tan. Išlaisvino kalbą (ir vaizdinį elementą). Patys susikuriam, ką traktuojam kaip meną, kaip reikia kurti. Pas jį – absoliuti laisvė, daryk, kaip nori, kaip jausti. Didžiulė pamoka. Išlaisvinti galvą.

JONAS IŠ ARTI...

JONAS BEPROTIŠKAI DAUG DIRBA.

Vieną dieną spausdina visus elektroninius laiškus,

riša į segtuvą.

Jei užkabina, pasižymi, kad atrasys.

KITA DIENA – KNYGŲ DIENA.

Ant stalo stūkso kelios piramidės knygų.

Išsirenka, kuriai rašys recenziją, kuriai ne.

KITA DIENA – MONTAŽAS.

Dirba su kino juostom, karmo.

Kino juostos dyla po tiek metų, blunka ir pan. Tai jis kai ką
perfotografuodavo. Spausdino plakatus, likučius jam buvo išmetęs.
Paklausiau, ar galiu pasilikti.

ŽINOMA, SAKO.

SUSIRINKAU TAS ORIGINALIAS

JUOSTOS ATPLAISĖS. TAIP PRADĖJAU KOLEKCIONUOTI MENĄ.

Niujorke sukūriau

„Skudučius Jonui iš tuščių butelių“.

Surinkau kalną tuščių butelių, juos suklijavau
tokiais blokais, priminė akordeonus.

Dalius būgnais grojo, o aš pučiau tuos skudučius.

Į kai kuriuos vandens pripyliau, kiti buvo tušti.

Visi jie skirtingai skambėjo. Tada kaip tik šventėme
Jono 89-ąjį gimtadienį, nors iš tiesų
jis savo noru visam gyvenimui
liko 27-erių.

DENISAI, TU SKULPTŪRĄ

STUDIJAVAI, VISOKIŲ
SKULPTŪRŲ PRISIGALVOJI.

O KOKIĄ SKULPTŪRĄ
ĮSIVAIZDUOTUM JONUI?

Sakydavo, kad iki 27-erių žmogus išsivaizduoja, koks pasaulis bus, ką sukurs, ką nuveiks.

O vėliau jau atsisuka atgal, permąsto, kas įvyko, kas padaryta.

PRIE ĮĖJIMO Į BARUS AR KLUBUS JONAS APSAUGINIAMS VISADA SAKYDAVO, KAD JAM 27-ERI.

KOKS MEDIS AR AUGALAS PASODINTUM JONUI?

AKACIJA.

Kokios gražios akacijų alėjos Niujorke! Fantastiški žiedai. Dar ir valgomi. Galima dėti į salotas, virti džemus, sirupus. Jonas mėgsta visokias uogienes. O kaip skaniai akacijos kvėpia!

IKI! MAN REPETICIJOS REZIDENCIJOS INTENCIJOS SENTENCIJOS PER TILTĄ SKRISTI KRISTI DANGUN KRISLUS RINKTI VIS VOS...